

תפ"ח (תל אביב) 26461-07-12 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א (פלילי 9 נ' ולרי טרסביץ)

פלילי - חוק העונשין - עבירות כלפי קטינים ונכים

פלילי - חוק העונשין - עבירות מין

var MareMakom = "תפח (תל אביב) 26461-07-12 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תא (פלילי 9 נ' ולרי טרסביץ, תק-מח 2016(3), 33663(19/09/2016)";

19 ספטמבר 2016

בפני: כבי השופט גלעד נויטל, אב' יד כבי השופט מאיר יפרח כבי השופטת גיליה רביד

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א (פלילי)

ע"י ב"כ עו"ד איריס פמיליה-פוגל

נגד

ולרי טרסביץ

ע"י ב"כ עו"ד בועז קניג

גזר דיו

אנו אוסרים שמם של המתלוננים ושל כל פרט מזהה העשוי לחשוף את זהותם.

השופטת גיליה רביד: כללי:

הנאשם הורשע פה אחד, לאחר ניהול הליך הוכחות, בביצוע עבירות מין שונות בשלושה ילדיה הקטינים של אי, שעמה ועם בני משפחתה קיימו הנאשם ואשתו יחסי חברות קרובים בין השנים 1995 ל-2008.

העובדות פורטו בהרחבה בהכרעת הדין ואין מקום לחזור על כולן. יצוין בקצרה, כי במסגרת האישום הראשון הורשע הנאשם בביצוע עבירות של מעשה מגונה (ריבוי עבירות) ואינוס (ריבוי עבירות), לפי סעיפים 348(ב) בנסיבות 345(ב) ו-345(א)(1) וכן סעיף 345(ב)(1) בנסיבות 345(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") בהתאמה, וזאת, בגין מעשים שביצע ב-לי', בתה הבכורה של אי במהלך השנים 1995 - 1998 בהיות זו בת 9 עד 13 שנים. מעשים אלה כללו חיכוך איבר מינו של הנאשם בישבנה של ליי, נגיעות באזורים אינטימיים בגופה של ליי וחיכוך איבר מינו החשוף בגופה

של ליי אגב לימוד שחיה בים. כמו כן במספר הזדמנויות בעת שליי ישנה במיטתה, נכנס הנאשם לחדרה ונגע באיבר מינה מתחת לתחתוניה, כאשר במקרים מסוימים אף החדיר אצבעותיו לתוך איבר מינה.

באישום השני, שעניינו מעשים שבוצעו כלפי הבן לי בהיותו בן 5 עד 8 שנים, הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 348(ב) (ב) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק. על פי המפורט בהכרעת הדין, במספר הזדמנויות הושיב הנאשם את לי על ברכיו ואז נגע באיבר מינו של לי מעל לבגדיו.

המאשימה

הנאשם

במסגרת האישום שלישי הורשע הנאשם בעבירות של מעשה מגונה (ריבוי עבירות) ומעשה סדום (ריבוי עבירות), לפי סעיף 348(ב) בנסיבות 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק, וסעיף 347(ב) בנסיבות 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק, בהתאמה, בגין מעשים שביצע ב-אס' ילידת 1993, בתה הקטנה של אי שלוקה ב-PDD nos (הפרעה על הרצף האוטיסטי). כפי שפורט בהכרעת הדין בהרחבה, במספר הזדמנויות בחוף הים נגע הנאשם באיבר מינה של אס' לאחר שהפשיט את בגדיה וכן ודרש ממנה שתיגע באיבר מינו עד הגיעו לסיפוק מיני. בנוסף, במקרה אחד בגן משחקים שליד ביתה נגע הנאשם באיבר מינה וליטף אותו בעוד היא בוכה והוא אינו שועה לבכייה. במספר הזדמנויות החדיר הנאשם את איבר מינו לפיה של אס' ואמר לה כי תחשוב שהיא "אוכלת סוכריה". כאשר אס' הקיאה כתוצאה ממעשה זה, צעק עליה הנאשם. כמו כן, במספר הזדמנויות החדיר הנאשם את אצבעותיו לפי הטבעת של אס'.

ראיות לעונש:

הנאשם נעדר הרשעות קודמות והתביעה לא הציגה ראיות לעונש.

מטעם ההגנה העיד לעונש מר דימטרי טרסביץ', בנו של הנאשם וסיפר כי הוריו חינכו אותו לנהוג בכבוד, ביושר ובהגינות, כפי שהם עצמם נהגו כלפי הזולת. העד סיפר שהנאשם תמיד היווה עבורו דוגמה אישית חיובית. העד התייחס לקשר ההדוק שבין הוריו והדגיש שאביו הוא התומך העיקרי באשתו שיש לה בעיות בריאות שונות, כך שאם יישלח לריצוי מאסר מאחורי סורג וברית, הדבר ישים קץ לחייה, בהעדר אפשרות להסתדר בלעדיו.

מטעם ההגנה הוגשו בנוסף המסמכים הבאים: סיכום אשפוז של הנאשם מתאריך 8.6.16 - נ/1, מסמכים רפואיים - נ/2 ו- נ/3, אישור על סיוע מהקרן לרווחה לנפגעי שואה - נ/4, מכתב מוועדת התביעות של קרן השואה על מענק חד פעמי - נ/5.

תסקיר שירות המבחן אודות הנאשם:

תסקיר שירות המבחן מתאריך 7.6.16 סוקר בהרחבה את קורותיו של הנאשם ונסיבותיו האישיות. עולה ממנו כי הנאשם, כבן 74, נעדר עבר פלילי, נשוי מזה 50 שנים ואב לבן אחד. הנאשם מתגורר עם אשתו בדירה שבבעלות בנו בבת ים, כאשר שניהם אינם עובדים. הנאשם עלה ארצה מליטא בשנת 1991 ביחד עם אשתו, כיום הם מתמודדים עם בעיות בריאות ומתקיימים מקצבת זקנה. הנאשם דיווח לשרות המבחן כי הוא סובל משלל בעיות רפואיות כגון: סוכרת, לחץ דם ובעיות לב ועל כן הוא מטופל תרופתית. הנאשם תואר כבעל השכלה גבוהה בתחום מנהל העסקים מארץ מוצאו וכמי ששרת בצבא הסובייטי. הנאשם דיווח על מצב סוציו-אקונומי איתן בארץ מוצאו, כשלאורך השנים עבד שם בתחום עיסוקו

בחברות ממשלתיות ואף ברבות השנים התקדם לתפקיד בכיר, ואולם כאשר עלה ארצה הצליח להשתלב בתעסוקה בתחום הניקיון בלבד. בשנת 2009, על רקע התקף לב שחוזה, חדל לעבוד. הנאשם דיווח על קשיי התאקלמות בישראל, כי אינו שולט בשפה העברית וחלה ירידה ניכרת במעמדם הסוציו-אקונומי שלו ושל בני משפחתו. ביחס לאשתו דווח הנאשם כי היא עיתונאית במקצועה, שהתפרנסה אף היא בישראל מעבודות ניקיון. כעת סובלת מבעיות רפואיות מורכבות, ביניהן בעיות אונקולוגיות, והיא מטופלת תרופתית. הנאשם דיווח כי הוא מסייע רבות לטיפול הרפואי באשתו ותיאר את הקשר הזוגי ביניהם כאידיאלי לאורך כל השנים, מערכת יחסים שהיא קרובה וטובה ומבוססת על אמון ותמיכה הדדית. הנאשם ביטא דאגה למצב רעייתו במידה וישפט לעונש מאסר.

ביחס לאישומים, קצינת המבחן ציינה כי ההכרות עם הנאשם החלה עוד בתקופת מעצרו שאז הביע עמדה מכחישה ושלל את ביצוע המעשים המיוחסים לו. עמדה זו לא השתנתה גם בעיתוי הנוכחי ועל פי התרשמות קצינת המבחן, למרות ההליך הפלילי ותוצאותיו, לא חל שינוי בעמדותיו של הנאשם ובהתייחסותו לעבירות ולצורך בבדיקה עצמית. בפני קצינת המבחן הנאשם הציג את המתלוננים ואת אמם באור שלילי ותיאר באופן בוטה וביקורתי את התנהלותם במישורי חייהם השונים. לדברי קצינת המבחן בלט שהנאשם משליך את האחריות על האם, על הקטינים עצמם ועל גורמים אחרים, תוך שהוא מתקשה להתייחס לבחירותיו, לרבות לעובדה ששמר קשר עם משפחת המתלוננים. הנאשם מסר, כי לגישתו התלוונה נולדה עקב רצונם של המתלוננים ברווח כלכלי. לדברי קצינת המבחן, הנאשם אינו חש באמפתיה כלפי המתלוננים וניכר היה שהוא תופס אותם כחלשים, חסרי גורמי תמיכה ואובייקטים לניצול מיני מצד גורמים אחרים חיצוניים. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מרוכז בצרכיו העצמיים ובסיפוקם. הוא בעל תפיסה ביקורתית כלפי הסביבה לצד קושי לראיה עצמית ביקורתית. בדבריו הוא נטה לתאר באופן חיובי את תפקודו ואת מהלך חייו ואת הקשר עם אשתו אותו תיאר כאידיאלי לאורך השנים, להבדיל מהתייחסותו הביקורתית כלפי אחרים בסביבתו. ניתן היה להתרשם מקיומן של תפיסות עולם ודפוסי חשיבה דיכטומיים ומפוצלים. כל אלה, בצירוף עמדתו השוללת מכל וכל ביצוע העבירות, יחסו למשפחת הקורבנות והפנומנולוגיה של העבירות דהיינו העובדה שהן הסלימו במהלך הזמן ובלטו בהן אלמנטים של תכנון, ניצול, פיתוי כפייה ואיומים - מהווים גורמי סיכון להישנות עבירות דומות. מנגד, כגורמים המצביעים על סיכויי שיקום נשקלו היציבות במערכת היחסים הזוגית ובתפקודו התעסוקתי של הנאשם, כישוריו הוורבליים והקוגניטיביים, העדר הרשעות קודמות וחלופה הזמן שעבר מאז ביצוע העבירות. עוד ציינה קצינת המבחן כי אופיין של העבירות דומה לעבירות מתחום גילוי העריות ומרכיביהם יכולים להצביע על קיום סטייה מינית פדופילית, גם אם רגרסיבית. כך או כך, נוכח עמדת הנאשם הרי שלא נוצר פתח להתערבות טיפולית במצבו ושירות המבחן לא בא בהמלצה כזו.

טיעוני המאשימה לעונש (תמצית העיקר):

ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על הנסיבות החמורות של ביצוע העבירות, בכלל זה על העובדה שהנאשם ביצע את העבירות בשלושה מתלוננים שונים השייכים למשפחה אחת שעמה היו לנאשם קשרים הדוקים. עוד הדגישה ב"כ המאשימה את ריבוי האירועים המיניים והעובדה שנמשכו על פני תקופה ממושכת, כלפי כל אחד מהמתלוננים. התובעת הפנתה לעדויות המתלוננים והדגישה את הפגיעה בשלימות גופם ונפשם על רקע גילם הצעיר באותה עת, כאשר הדבר בא לידי ביטוי קיצוני בעניינה שלא אס' על רקע פגיעותה ונתונה האישיים.

ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לתסקיר שרות המבחן ממנו עולה תמונה לא מעודדת לגבי הנאשם. היא הפנתה לעובדה שגם לאחר משפט ארוך שבסופו הכרעת דין מרשיעה, הרי שלא רק שהנאשם ממשיך להכחיש את המיוחס לו ושולל פגיעה מינית כלשהי במתלוננים, אלא הוא מרשה לעצמו להכפיש את המתלוננים, תוך שימוש בלשון בוטה ומזלזלת ללא גילויי אמפתיה כלשהי כלפיהם. בהקשר זה הדגישה התובעת את אמור בתסקיר לפיו מדובר בסיטואציה הדומה לגילוי עריות, כאשר אליבא התסקיר, לא נשלל הסיכון להישנות העבירות על אף מצבו הבריאותי הלא שפיר של הנאשם.

מבחינת מתחם העונש ההולם, הרי שלגישת המאשימה, בהתייחסות כוללת לתיק כולו על רקע הנסיבות המחמירות הנובעות מריבוי העבירות והימשכותן, כמו גם העובדה שמדובר בשלושה מתלוננים בני אותה משפחה, יש להציב את מתחם העונש ההולם בין 15 ל-20 שנות מאסר בפועל, וזאת גם לאחר שאנו מביאים בחשבון את חלופי הזמן שעבר מאז ביצוע העבירות, את גילו של הנאשם ואת מצבו הבריאותי הלא שפיר. המאשימה הדגישה בעיקר את העבירות שבאישום השלישי, לרבות מצבה הנפשי של אס' כפי שנחשף אליו בית המשפט לאורך ניהול ההוכחות. לכל אלו יש להוסיף את העובדה כי הנאשם ניהל את המשפט עד תום, לא חסך זמן שיפוטי, לא חסך עדות קשה של המתלוננים ולא הודה ולא לקח אחריות באף שלב מהליכי המשפט.

בהתייחסות ספציפית לכל אישום ואישום, הרי שלגישת המאשימה, ביחס לאישום הראשון, שכולל גם עבירת אינוס שבצדה עונש מקסימלי של 20 שנות מאסר הרי שיש להעמיד את המתחם בין 10-15 שנים. אשר לאישום השני, גורסת המשיבה כי יש למקם את המתחם בין שנתיים וחצי לארבע שנות מאסר. ביחס לאישום השלישי, הכולל עבירות של מעשה סדום בנסיבות חמורות ביותר, סבורה המאשימה כי יש להעמיד את המתחם בין 15-20 שנות מאסר. בהקשר זה ציינה ב"כ המאשימה את עניינה של אס', אשר סובלת מתגובה פוסט טראומטית מינית קשה, ופגיעתה הנפשית כתוצאה ממעשי הנאשם עלו לפני בית המשפט אף ממסכים שהגישה ההגנה [לתמיכה בטיעוניה הוגשה פסיקה ע"פ 9155/12 פלוני נ' מדינת ישראל (8.9.14); ע"פ 5865/14 בן פורת נ' מדינת ישראל 19.8.15; ע"פ 8785/09 פלוני נ' מדינת ישראל (1.8.11); ע"פ 2790/13 פלוני נ' מדינת ישראל (8.9.14)]. עוד עתרה המאשימה להשתתף מאסר מותנה, קנס ופיצוי לטובת המתלוננים.

טיעוני ההגנה לעונש (תמצית העיקר):

ב"כ הנאשם הגיש טיעוניו לעונש בכתב ובהמשך השלימם גם על פה. לגישת הסנגור יש לראות את המעשים שביצע הנאשם כאירוע אחד נמשך. אומנם מדובר בעבירות שבוצעו במספר הזדמנויות שונות, ואולם מדובר ברצף אירועים שנפרשו על פני מועדים סמוכים ורצופים. הסנגור הדגיש כי מדובר בעבירות שבוצעו בין השנים 1995 ל-2001, וחלקן אף על גבול התיישנות. הסנגור חלק על האמור בתסקיר שרות המבחן ביחס לסיכון להישנות העבירות, שכן בחלוף חלק זמן כה רב מעת ביצוע העבירות, כאשר אין כל אינדיקציה לכך שהנאשם הסתבך בעבירות נוספות, אין מקום לחשש מסוג זה. עוד ביחס לתסקיר, סבר הסנגור כי על אף ששרות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, על בית המשפט להביא בחשבון שהדבר הוא למעשה תוצאה ישירה של הכחשת הנאשם את המעשים. מדובר בנאשם שלאורך כל הדרך היה עקבי בעמדתו, סבר כי מדובר בתלונת כזב, ועשה כל שלל ידו כדי לשכנע בחפותו. בנסיבות אלה, אין מקום לקבל את טענות התביעה כי הנאשם לא חסך זמן שיפוטי ולא מנע עדויות מתלוננים, שממילא הם עדים

מטעם התביעה. הסנגור הטעים כי לא הוגש תסקיר נפגע עבירה, וכי אין כל חוות דעת מגורם נטרלי ממנה ניתן ללמוד על נזקים שנגרמו למי מהמתלוננים. בפרט, הצביע הסנגור על העובדה כי אסי לא העידה בפני בית המשפט, ולא ניתן היה להתרשם ממנה באופן בלתי אמצעי. ניסיון התביעה לייחס את מצוקותיה הנפשיות של אסי על הנאשם היא פסולה, זאת משום שמהדו"חות עולים מפורשות גם פרמטרים נוספים המעידים על פגמים מולדים והתנהגויות תוקפניות עוד קודם להיכרותה של אסי עם הנאשם. הסניגור התייחס לנסיבות שקשורות לביצוע העבירה וציין כי לא קדם לעבירות תכנון מוקדם, ודומה כי מדובר בדחפים רגעיים של הנאשם. יש ליתן משקל לעובדה כי לא בוצעו העבירות תוך אלימות וגם לא תוך לחץ ואיומים

אשר למתחם העונש ההולם, סבור הסנגור כי מתחם הענישה בהתייחס לתיק כולו נע בין עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שרות ל-4 שנות מאסר בפועל [לתמיכה הוגשה פסיקה ע"פ 1055-08 מדינת ישראל נ' ג.ר. (28.6.11); ע"פ 1904/11 פלוני נ' מדינת ישראל (4.7.12); ע"פ (מאוחדים) 1258/03, 1613/13 פלוני נ' מדינת ישראל, מדינת ישראל נ' פלוני (1.3.04); תפ"ח (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ' רווח (23.4.13); ע"פ 8980/12 פלוני נ' מדינת ישראל (19.8.13); תפ"ח (מחוזי תל אביב) 1045/08 מדינת ישראל נ' א.מ. (11.12.12); ע"פ (מאוחדים) 4876/15, 5030/15 פלוני נ' מדינת ישראל (3.12.15)].

בתוך המתחם שהוצג, ציין הסנגור את גילו של הנאשם, כבן 74, אב לבן יחיד וסב לשלושה נכדים, נשוי מזה שנים רבות לאשתו, ומתקיים ביחד עמה מקצבת זקנה. עוד הדגיש הסנגור את מצבו הבריאותי של הנאשם ואשתו - הנאשם סובל מסכרת, לחץ דם ובעיות לב, ואשתו סובלת מבעיות בריאותיות שונות, ושניהם מסתייעים זה בזו בחיי היומיום [הוגשו מסמכים רפואיים נ/1-נ/3]. הוסבר כי נוכח מצבה הבריאותי הרעוע של רעייתו, מביע הנאשם חשש שמא גזירת עונשו למאסר בפועל ימנע ממנו לסייע לה, דבר אשר יוביל להתדרדרות מצבה הבריאותי באופן ניכר. הסנגור ציין את ההשלכות של ההליך פלילי על הנאשם ומשפחתו, הסביר כי מדובר בהתמודדות משמעותית, לא פשוטה, אשר הוביל לפרוק המשפחה והקשה מאוד את חייהם בעיקר נוכח אופי העבירות וטיבן. המדובר בנאשם שהוא נעדר עבר פלילי, שמעולם לא נפתחו נגדו תיקים פליליים, והוא אינו מנוסה כלל בניהול הליך משפטי פלילי מכל סוג שהוא. במצב דברים האמור, ובעיקר נוכח גילו המבוגר, הריחוק הצפוי לו מאשתו וחוסר האמצעים להתמודד עם אוכלוסייה שולית בכותלי הכלא, ברי כי עונש מאסר יהיה קשה מנשוא עבורו, ידבק בו כתם ואות קלון גם לאחר שחרורו. אשר על כן, עתר ב"כ הנאשם לעונש אשר יטמון בחובו תקווה עבור הנאשם.

דברי הנאשם לעונש:

הנאשם טען כי עמדת התובעת אינה תואמת את המציאות וקשה לראות כיצד דבריה מתייחסים אליו. הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב במצב הבריאותי של אשתו, אמר כי הוא דואג לה יותר מאשר לעצמו, וכי עונש מאחורי סורג ובריש יוביל אותה למוות מבדידות.

דיוו וגזירת הדין:

כאמור, הנאשם הורשע בביצוע עבירות מין שונים שכללו אינוס, מעשה סדום ומעשים מגונים בשלושה קטינים במסגרת שלושה אישומים נפרדים. נקבע לא אחת, כי בעבירות מין מסוג זה גלומה חומרה אינהרנטית על רקע הפגיעה הקשה באוטונומיה של הקורבנות בשלמות גופם ונפשם ובביטחונם האישי. בית המשפט העליון עמד לא פעם על הערכים החברתיים עליהם יש להגן כאשר עסקין בעבירות מין:

"הניצול המיני של הזולת בדר- של כפייה, או תו- אי התחשבות בהעדר הסכמה הוא אחת התופעות הקשות והפוגעניות ביותר בביטחוננו הגופני והנפשי של הפרט, ובשלום הציבור ככלל. הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבו, והורסת בו חלקה טובה. היא מבזה את עצמיותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת לגופו. היא משקפת את השתלטות החזק והברוטאלי על החלש וחסר האונים" [ע"פ 9994/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.8.08)].

עמוד 5

זאת בוודאי כאשר מדובר בעבירות המבוצעת כלפי קטינים:

האינטרס הציבורי מתחזק שעה שביצוע עבירות המיו מופנה כלפי קטינים וקטניות, וזאת בשל הפוטנציאל ההרסני של השפעת עבירות אלה על מי שזהותם האישית והמינית טרם התעצבה... אמנם עבירות מיו מסבות נזק, פיזי ונפשי, לכלל הנפגעים והנפגעות, א- איו ספק שפגיעה מינית בגיל צעיר יש בה כדי להשפיע בצורה קשה ומקיפה יותר על אישיותו של הנפגע על עולמה הפנימי של הנפגעת" [ע"פ 707/14 פלוני נ' מדינת ישראל (6.7.15)].

הדברים יפים בוודאי למקרה שלנו שבו הנאשם פגע מינית בשלושה מתלוננים שונים בני אותה משפחה, ילדים יתומים מאב וחסרי משפחה בארץ, אשר בהיות הנאשם ואשתו חבר קרוב של המשפחה, דמות מרכזית בעולמם, הוא היווה מעין דמות אב עבורם. לא בכדי ציינה קצינת המבחן כי המקרה דומה מבחינת רכיביו לסיטואציה של גילוי עריות. מעשי הנאשם כמשתקף בהכרעת הדין מבטאים לא רק ניצול הקטינים למען סיפוק צרכיו המיניים אלא רמיסה גסה של האמון שהם ואמם נתנו בו. הנאשם ניצל את נגישותו לקטינים את הקרבה בין המשפחות, את התלות של אם הקטינים בו ובאשתו, ואת חששם של הקטינים לדווח אודות האירועים, בין היתר כדי לא לפגוע בקשר בין המשפחות שהיה משמעותי עבור אמם. רכיב נוסף של חומרה כללית טמון בעובדה שהמעשים נמשכו על פני שנים רבות ובמספר הזדמנויות, חלקם בתוך ביתם של הקטינים, מקום שהוא מבצרם, מקום שבו הם זכאים להרגיש הכי בטוחים.

מתחם העונש ההולם:

מאחר שהנאשם הורשע במסגרת בשלושה אישומים נפרדים אשר מתייחסים לשלושה מתלוננים שונים שכל אחד מהם נפגע מינית על ידי הנאשם בדרגת חומרה אחרת ובתקופת זמן שונה, נכון לדעתי במקרה שלנו לראות בכל אישום "אירוע" נפרד ולקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום, בהלימה לנסיבות הספציפיות כל מקרה, למידת הפגיעה בכל אחד מהקורבנות ובהתאם למדיניות הענישה הנוהגת [סעי' 40ב - 40ג וסעי' 40ג(א) לחוק]. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם כל אירוע/אישום, ייגזר על הנאשם עונש כולל, הכל כמצוות סעיף 40 יג' (ב) לחוק.

אשר למידת הפגיעה בער- המוגז: במסגרת האישומים הראשון והשלישי, הנאשם הורשע בביצוע מעשים מיניים חמורים כלפי ל' ואס', מעשים שכללו אינוס ומעשי סדום במספר הזדמנויות ולאורך תקופה ארוכה, כפי שפורט לעיל. גם אם המעשים לא כללו בעילה ממש בדרך של החדרת איבר מינו של הנאשם לאיבר מינו

עמוד 6 מתוך 13

של המתלוננת או לפי הטבעת שלהן, הרי שריבוי העבירות והימשכותן, הניצול שהיה גלום בהן, הפרת אמון של המתלוננות ואמן והפגיעות הנפשיות במתלוננות בעיקר באס', כפי שיפורט בהמשך, מחייב את המסקנה שבהתייחס לאישומים אלה, ובעיקר בהתייחס לאישום השלישי, מידת הפגיעה בערך המוגן היא גבוהה ביותר. לגבי האישום השני האירועים המתוארים בו והפגיעה המינית בל' הייתה במדרג פחות חמור יחסית. מדובר היה במעשים מגונים שבוצעו מעל לבגדיו של ל' כאשר, ככל שניתן להתרשם, הם לא הותירו צלקות משמעותיות בנפשו של ל'.

!התייחס לנסיבות המנויות בסעיף 40ט(א) יש לשקול לחומרה: התכנון שקדם לביצוע

העבירה [סעיף 40ט(א)(1) לחוק]:

לצורך ביצוע העבירות שבוצעו לאורך תקופה ופעמים רבות, הנאשם נהג במניפולטיביות רבה, תכנן את צעדיו ויצר במתכוון הזדמנויות להימצא ביחידות עם הקטינים, תוך שהוא מסווה את מעשיו בפעילות שגרתית לכאורה. אין אפוא לקבל את טענת הסנגור שלא מדובר במעשים מתוכננים אלא רק בדחפים. כך למשל, בהתייחס לאישום הראשון, הנאשם נהג לחכך את איבר מינו בישבנה של ל'.

עמוד 6

כאילו בהיסח הדעת אך למעשה היו אלה במעשים יזומים אגב הירתמות לסייע ללי' בעריכת השולחן או להביא חפצים מהמטבח. כמו כן, הנאשם נגע באזורים אינטימיים בגופה של לי' באמתלה של לימוד שחייה. הוא נכנס באופן יזום לחדרה בעת שהיא כבר הלכה לישון. כך גם ביחס לאירוע השלישי, כלפי אס'. הנאשם יזם הליכה משותפת על אס' לחוף הים ולגן השעשועים ושם, בניגוד לרצונה שלא ס' הפשיט אותה מבגדיה והתפשט בעצמו, הורה לה למצוץ את איבר מינו ולא חדל מכך גם כאשר ביטאה מצוקה. כל אלה דרשו תכנון ומחשבה למען מטרותיו המיניות של הנאשם. לא זו אף זו, בהינתן שמדובר במעשים שנמשכו שנים, לגבי מתלוננים שונים, לא ניתן לדבר על מעידה חד פעמית או על דחף מיני רגעי.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה [סעיף 40ט(א)(4) לחוק]:

הנזקים הנפשיים והטראומה שחווים קורבנות תקיפה מינית - לא כל שכן כאשר מדובר בקטינים ובסיטואציה הדומה לגילוי עריות - הם אינהרנטיים ואינם צריכים ראייה מיוחדת. בענייננו הובאו בהקשר זה גם ראיות ספציפיות. כך, שמענו את עדותה של לי' אשר תיארה מצוקה נפשית קשה שחוותה בזמן אמת, בהיותה ילדה (ראה סעי' 7.6. להכרעת הדין). בנושא זה העידה גם העובדת הסוציאלית עירית הורוביץ' קולקה שעמה הייתה לי' בקשר בתקופה הרלוונטית, לאחר שפנתה מיוזמתה לסעד נפשי (ראה סעי' 14 להכרעת הדין). למיותר לציין שהאופן בו התגלתה הפרשה, כאשר נודע ללי' שאחותה הקטנה אס' הייתה אף היא קורבן לתקיפה מינית מצד הנאשם, ותחושות האשם שחשה על כך שבשתיקתה היא סייעה למצב זה- מהווים אף הם נדבך במצוקה הנפשית שחוותה. אשר לפגיעה הנפשית באס', הדברים פורטו בהרחבה בהכרעת הדין ולא אחזור (ראה סעיפים 13-27). מדובר בנערה שאובחנו אצלה תגובות ברורות של פוסט טראומה שאין בין לבין בעיותיה ההתפתחויות והקוגניטיביות ולא כלום. הרופאים שהעידו בתיק תיארו חרדה, דיכאון תכנים של פגיעה מינית, סיוטי לילה, קושי לתת אמון וכו'. בהכרעת הדין נדחתה טענת הסניגור לפיה אין למצוא קשר סיבתי בין מעשי הנאשם לבין מצבה של אס', בבחינת שאפשר שהדבר הוא תוצאה של הקשיים המשפחתיים ומצבה הכללי (ראה סעי' 33.3 להכרעת הדין). כפי שכבר צוין, אין לערבב בין קשיים התפתחותיים, בעיות קשב וריכוז ובעיות קוגניטיביות שהתגלו אצל אס' מאז הולדתה לבין בעיות נפשיות או תגובות רגשיות שהתפתחו בהמשך והם קשורים למעשי הנאשם. העובדה שמדובר במי שסובלת מבעיות התפתחויות וקוגניטיביות היא אך נסיבה לחומרה אשר מלמדת על הניצול לרעה שהנאשם ניצל את פגיעותה. בהקשר זה יש להפנות לדבריה של אם המתלוננים שסיפרה שלמרות שאס' נולדה פגית והיו לה קשיי התפתחות, הרי שבשלב מסוים נראה היה שהיא מדביקה את הפער, עד אשר החלה לפתע התדרדרות נפשית בלתי מוסברת במצבה, שאותה יש לתלות בדיעבד במעשי הנאשם.

הניצול לרעה של כוחו ומעמדו של הנאשם [סעי' 40ט(א)(11)]:

בין הנאשם ואשתו לבין משפחת המתלוננים התקיימו יחסי חברות הדוקים הן לפני פטירת אבי המשפחה והן לאחר מכן. עם פטירת האב ובהיעדר תמיכה ומשפחה בארץ, הפכו הנאשם ואשתו דמויות דומיננטיות ומרכזיות בחיי המתלוננים. הנאשם שימש מעין דמות אב, ולא בכדי גם בתסקיר אפיינה קצינת המבחן את העבירות כדומות לעבירות מתחום גילוי העריות. הנאשם היה מודע לתלות של משפחת המתלוננים בו ובמשפחתו, וכן לחששם של המתלוננים שהפגיעה בקשר זה תפגע מאוד באמם. זו הייתה הסיבה שלאורך שנים פחדו המתלוננים לחשוף את קורותיהם ואת הפגיעות המיניות מצד הנאשם. הנאשם ניצל מציאות זו כמו גם את האמון שרכשה לו אם המתלוננים. כך למשל, בעת שבאחת הפעמים לי' יצאה בריצה מחדרה כשהיא צועקת לאחר שהנאשם נגע באיבר מינה בעודה ישנה, הפך הנאשם את היוצרות והציג את לי' בעיני אמה כמי שהתנפלה עליו סתם כך ללא סיבה (ראה סעי' 7.5 להכרעת הדין).

מדיניות הענישה בהתאם לפסיקה הרלוונטית (לגבי כל האישומים או חלק מהם):

עמוד 7

עיון בפסיקה המתייחסת לעבירות מין בקטינים מלמדת על רבגוניות בענישה, והיא מתייחסת לנסיבות הקונקרטיות של כל מקרה לגופו, למיהות העושה ומהות המעשה. מדרך הטבע התמקדה המאשימה בהצגת פסיקה מחמירה שבה הוטלו עונשי מאסר ממושכים, ואילו ב"כ הנאשם הציג מקרים הפוכים שבמסגרתם הוטלו עונשים קלים יחסית. אומר כבר עתה, כי עמדות הצדדים היו קיצוניות, זה לכאן וזה לכאן. הפסיקה שהציגה המאשימה משקפת מקרים חמורים משלנו כאשר מתחמי הענישה שהציגה מחמירים יתר על המידה. מאידך, הפסיקה שהציגה ההגנה משקפת אירועים מינוריים בהרבה, שאינם יכולים להוות אמת מידה רלוונטית.

לאחר בחינת הפסיקה הרלוונטית, בין זו שהגישו הצדדים ובין אחרת, אני רואה להפנות למספר פסקי דין שעל פי נסיבותיהם, עשויים לשמש מדד לענישתו של הנאשם. נוכח האמור בהכרעת הדין, ועל רקע הערכת שרות המבחן כי קיימים במקרה שלנו סממנים הדומים בנסיבותיהם לגילוי עריות, יובאו להלן גם מקרים שבהם המעשים בוצעו על ידי נאשם שהוא בן משפחה.

בע"פ 150/09 פלוני נ' מדינת ישראל (6.5.10) נדחה ערעור על עונש מאסר בן 10 שנים שהושת על נאשם, שהיה דודן של שתי מתלוננות וביצע בהן מעשים מיניים שונים בהיותן קטינות. המעשים כללו מעשים מגונים והחדרת אצבעות ולשון לאיבר המין. גם במקרה זה דובר בעבירות רבות שבוצעו על פני תקופה

עמוד 8 מתוך 13

ממושכת ובכבישת עדות המתלוננת משך שנים ארוכות. יוער כי במקרה זה מדובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביר.

ע"פ 5865/14 בו פורת נ' מדינת ישראל (19.8.15) : נדחה ערעור על עונש מאסר בו 8 שנים שהוטל על נאשם אשר ביצע בקטינה שהייתה חברה קרובה של בת המערער, מעשים מגונים ומעשה סדום. המערער נגע במתלוננת, מישש את איבר מינה מעל לתחתוניה, הורה לה ללטף את איבר מינו, ביקש ממנה להסיר את תחתוניה ונגע באיבר מינה, הורה למתלוננת להכניס את איבר מינו לפיה במספר פעמים. במקרה זה מדובר במתלוננת אחת, בה ביצע הנאשם מעשים מגונים ומעשה סדום במספר הזדמנויות שונות לאורך תקופה בת שנה. בית המשפט עמד במסגרת פסק דין זה על חומרת העבירות, וקבע כי אילולא היו לנאשם נסיבות מקלות - גילו המתקדם והעדר עבר פלילי - היה מקום להשית עונש חמור יותר.

ע"פ 7661/14 פלוני נ' מדינת ישראל (4.1.16): בית המשפט העליון דחה ערעור על עונש כולל בן 12 שנות מאסר בעבירות מין בקטינה בת משפחה שבוצעו כלפי קרבתות שונים בתדירות גבוה ובמשך שנים וכן בעבירות אלימות. בית המשפט העליון קיבל את מתחמי הענישה שהוצעו לכל אישום בנפרד ואת העונש שנגזר בצדם. בגין אירוע שכלל נשיקה על פיה של המתלוננת וכן ניסיון להחדיר את איבר מינו לפיה, הושת על הנאשם עונש של 4 שנות מאסר בפועל. בגין שורה של מעשים מגונים, שבוצעו בהזדמנויות שונות ותכופות וכללו הסרת מכנסיה ותחתוניה של המתלוננת בעודה ישנה וליטוף בטנה, רגליה וישבנה, הושת עונש בו 7 שנות מאסר. במקרה שם הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון וחסך זמן שיפוטי.

בע"פ 3934/12 פלוני נ' מדינת ישראל (18.8.15) בית המשפט דחה ערעור על עונש של 8 שנות מאסר בפועל,

שנגזר על הנאשם בעקבות הרשתות, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות מעשה מגונה בנסיבות של אינוס קטין בן משפחה. מדובר בשלושה אישומים בהם מתואר כי הנאשם נכנס לחדרה של הקטינה בשעת לילה, נצמד אליה חיכך את איבר מינו בה, תוך שהוא נוגע באיבר מינה, חיבק אותה, נשק אותה, נגע באיבר מינה והביאה לנגוע באיבר מינו.

בע"פ 3399/11 פלוני נ' מדינת ישראל (24.1.13) נדחה ערעור על חומרת עונש של 5 שנות מאסר בפועל שנגמר על הנאשם בעקבות הרשתות, במסגרת הסדר טיעון, במעשים מגונים שביצע בבנו בן ה-9 באופן שנגע מתחת לבגדיו בעת שישן. פסק הדין ניתן כ-10 שנים לאחר שבוצעו המעשים.

בע"פ 5421/12 פלוני נ' מדינת ישראל (29.8.13) נדחה ערעור על עונש בן 4 שנים שנגזר על הנאשם בגין מעשים מגונים שביצע הנאשם בנכדתו בעת שהייתה בת 9. המעשים כללו עיסוי חזה ואיבר מינה של הקטינה מתחת לבגדים.

בתפ"ח (מחוזי תל-אביב) מדינת ישראל נגד פלוני 11-03-18556 (11.7.12) הורשע הנאשם בביצוע מעשים מגונים בקטינה שהייתה בת 10 שנים. הנאשם נשוי לדודתה של המתלוננת. הוא הורשע לאחר ניהול הוכחות בכך שנגע בגופה של המתלוננת, באיבר מינה ובחזה, מעל ומתחת לבגדים. במקרה שני, ליטף את ירכה של המתלוננת בקרבת איבר מינה מספר פעמים והציץ לתא ההלבשה בזמן שהתלבשה. בשני מקרים נוספים ניסה הנאשם לנשק את המתלוננת נגד רצונה וחיבקה בכוח. על הנאשם נגזרו 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

תפ"ח (מחוזי תל אביב) 42327-01-13 מדינת ישראל נ' צרום (12.3.14), שניתן על ידי הרכב זה, נקבע מתחם ענישה לאירוע בודד של מעשה מגונה בין שנה לשלוש שנות מאסר.

תפ"ח (מחוזי ירושלים) מדינת ישראל נ' מאיה (הורשע הנאשם על פי הודעתו בעבירה של מעשה מגונה בקטין בכך שהנאשם הרימו והצמידו לגופו, הקיף את רגלו בשתי ידיו ונגע מלמטה למעלה עד מעל לברך, נגע בבטנו, ליטפו ואחר כך הציע למתלונן להתלוות אליו לשירותם, שאז המתלונן נמלט. מדובר היה באירוע חד פעמי במתלונן אקראי שפגע הנאשם בבית כנסת. הנאשם נדון ל-30 חודשי מאסר. נסיבות לחומרה בתיק זה הם כי הנאשם בעל עבר פלילי פדופילי ומטופל בגין כך.

בע"פ 3809/15 פלוני (9.8.16) נדחה ערעור על עונש של 8 שנות מאסר בפועל שהוטלו על נאשם שהורשע בביצוע מעשים מגונים בבנותיה הקטינות של אשתו וכן בתקיפת אשתו. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון ולא ניהל הליך הוכחות. מעשיו אשר לא עבירות של אינוס או מעשה סדום, קלים מהמקרה שלפנינו. מצד שני, לנאשם הרשעות קודמות והוא ניהל אורח חיים שולי.

לאור כל האמור לעיל, אציע לחברי לקבוע את מתחמי הענישה לגבי כל אחד מהאישומים כדלקמן:

ביחס לאירוע הראשון ולמתלוננת ליי: כאמור, מעשי הנאשם כלפי ליי כללו מעשים מיניים מסוגים שונים; תחילה, מדובר היה במעשים במדרג נמוך יחסית (מגע וחיכוך מעל לבגדים) המשכם במעשים מיניים נועזים יותר שכללו מגע מתחת לבגדים והתחככות במתלוננת בים כאשר איבר מינו של הנאשם חשוף, וסופם במעשה אינוס בדרך של החדרת אצבעות לאיבר המין. המעשים הלכו והסלימו עם השנים ונמשכו לאורך תקופה ארוכה. במכלול השיקולים, לרבות הנזקים הנפשיים לליי ומדיניות הענישה הרלוונטית, יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם הינו בן 6 שנות מאסר בפועל ל-10 שנות מאסר בפועל.

לגבי האירוע השני המתייחס למעשים שבוצעו במתלונן ליי. הנאשם הורשע בביצוע מעשים מגונים שכללו מגע באיבר מינו של הקטין מעל לבגדיו במספר הזדמנויות. לאור הנסיבות הכוללות של המקרה אני סבורה שנכון להעמיד את המתחם בנוגע לאישום זה על 12 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר בפועל.

אשר לאישום השלישי: מעשי הנאשם כלפי אסי התאפיינו בחומרה יתרה ומיוחדת וניתן בהחלט לומר שאישום זה הוא החמור מבין השלושה. לא זו בלבד שהמעשים המיניים היו בוטים ונועזים יחסית למתלוננים האחרים, אלא שהם התאפיינו בניצול מכפיר של מצבה הפגיע של המתלוננת. כאמור, במסגרת המעשים שבהם הורשע, הנאשם הפשיט את המתלוננת מבגדיה, התפשט בעצמו, החדיר אצבעותיו לפי הטבעת שלה ואף אילץ אותה לבצע בו מין אוראלי על ידי החדרת איבר מינו לפיה. הנזקים הנפשיים שנגרמו לאסי הם משמעותיים ביותר, עד כדי כך שהומלץ להימנע מהעדתה לנוכח מצבה הנפשי השביר. אני סבורה כי בהתייחס לאירוע זה נכון להעמיד את מתחם העונש ההולם על מאסר בפועל שבין 7 שנים ל-12 שנות מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שאינו קשורות לביצוע העבירה [40יא]:

עברו הפלילי הנקי של הנאשם [סעיף 40יא(11) לחוק]: הנאשם נעדר הרשעות קודמות. מן הראיות עולה שהנאשם ניהל חיים נורמטיביים ולא הסתבך בימיו בעבירות פליליות, לא כל שכן בעבירות מן הסוג דכאן.

עמוד 10 מתוך 13

חלופי הזמן מאז ביצוע העבירות [סעי' 40א(10) לחוק]: מאז ביצוע המעשים חלפו כ-10 שנים שבמהלכם הנאשם לא ביצע עבירה נוספת מכל סוג שהוא. לחלופי הזמן קיימת במקרה שלנו משמעות נוספת לאור גילו המתקדם של הנאשם והעובדה שהפרשה נחשפה בהיותו כבר אדם מבוגר וחולני. זאת ועוד, הקשר עם מי מהמתלוננים נותק זה מכבר, ולא קיימת כל אינטראקציה ביניהם.

הפגיעה של העונש בבני משפחת הנאשם [סעי' 40א(2) לחוק]: ישנן אינדיקציות ברורות לכך כי מצבה הרפואי של רעיית הנאשם עגום וקשה. שרות המבחן דיווח כי הנאשם מהווה משענת עבור אשתו, תומך בה ומסייע בטיפול. בדברי הנאשם בפנינו הוא הביע את חששו כי אשתו לא תשרוד בלא תמיכתו. גם בנו של הנאשם העיד על התמיכה שמעניק הנאשם לאמו במחלתה והצביע על הנזק האופציונלי הצפוי לה בלעדיו במידה ויושת עליו מאסר. בהקשר זה יש לומר: עם כל הצער והחמלה על אשת הנאשם, הרי שמצבה הקשה, ככל שניקח אותו בחשבון, אינו יכול להיות חזות הכל ולהיות שקול כנגד המעשים הקשים שביצע הנאשם. עם כל הרצון להתחשב בפגיעה שתהא באשת הנאשם, לא ניתן להלום בנסיבותינו סנקציה עונשית שאינה כרוכה במאסר הנאשם מאחורי סורג וברח לתקופה ראויה.

הפגיעה של העונש בנאשם [סעי' 40א(1) לחוק]: הנאשם כבן 74, הציג מסמכים המעידים על בעיות רפואיות הדורשות טיפול, מטבע הדברים נכון גם להתרשם שכך נוכח גילו המבוגר יחסית. הגם שלא הובאה אינדיקציה לכך שלא יוכל לקבל את הטיפול הנחוץ לו במסגרת הכלא, הדעת נותנת, כי שהייה בכלא תטיל עליו קושי מוגבר. שרות המבחן ציין בתסקירו כי הטלת עונש מאסר מאחורי סורג וברח מצריכה מעקב וטיפול רפואי ההולם את מצבו.

יחד עם זאת, לצד כל אלו, יש לזקוף לחובת הנאשם את האמור בתסקיר שרות המבחן שאינו מציג תמונה חיובית אודותיו כפי שפורט לעיל ולא ארחיב שוב. אכן הפינה של תסקיר שרות המבחן היא שהנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, לא גילה סימפטיה למתלוננים, גם לא לאחר מתן הכרעת הדין. להזכיר, כי שרות המבחן דיווח על לשון בוטה ומשתלחת, תוך הטלת דופי בהתנהלות המשפחתית והכפשת תפקוד האם. גם דברי הנאשם עצמו בפנינו מדברים בעד עצמם, הנאשם מתנער מהאמור בהכרעת הדין ואף מרחיק עצמו מהאירועים כולם. כמו כן, שרות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו ולא העלה אפשרות חלופית לטיפול או שיקום אפשריים במסגרת המאסר.

גזירת העונש:

כאמור, במקרה זה יגזר על הנאשם עונש כולל על בסיס מתחמי הענישה שנקבעו לגבי כל אחד מהאירועים. את עונשו של הנאשם יש לגזור בתוך המתחמים שנקבעו לעיל, שכן לא נמצאו נימוקים הקבועים בחוק לחרוג מהם, בין לקולא ובין לחומרה. בקביעת העונש כי לקחת בחשבון את העובדה שהמחוקק קבע עונש מינימאלי בצד העבירות, לפי סעיף 355 לחוק. עם זאת, לאור גילו המתקדם של הנאשם, מצבו הבריאותי הלא שפיר, מצבה הבריאותי של אשתו וחלופי הזמן הרב שעבר מאז המקרה, אני סבורה שיש למקם את העונש סמוך יותר לרף התחתון של המתחם.

תפ"ח 26461-07-12 מדינת ישראל נ' טרסביץ

סיכומי של דבר, לאור מכלול השיקולים שפורטו לעיל, לחומרה ולקולא, אציע לחבריי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 9 שנים.
2. מאסר על תנאי של 18 חודשים שהנאשם לא יעבור עבירה מן העבירות שבהן הורשע בתיק זה בתוך 3 שנים מיום שחרורו

ממאסר.

19 ספטמבר 2016

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

3. הנאשם יפצה את המתלוננים כדלקמן: את לי' בסך של 20,000 ₪. את ל' בסך של 5,000 ₪ ואת אס' בסך של 40,000 ₪.

גיליה רביד
שופטת

גלעד נויטל, שופט
אב"ד

מאיר יפרח, שופט

הסכומים יופקדו במזכירות בית המשפט בתוך 60 יום מהיום ויועברו לידי המתלוננים על פי פרטים שיימסרו על ידי התביעה.

השופט גלעד נויטל, אב"ד:

אני מסכים.

השופט מאיר יפרח:

אני מסכים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 ספטמבר 2016

תפ"ח 26461-07-12 מדינת ישראל נ' טרסביץ

סוף דבר:

אנו גוזרים אפוא, פה אחד, על הנאשם את העונשים כמפורט בחוות דעתה של השופטת רביד. הוסברה לנאשם זכותו

לערער על פסק הדין תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ז אלול תשע"ו, 19 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים.

(\$'ית

גיליה רביד, שופטת
מאיר יפרח, שופט

גלעד נויטל, שופט אב"ד